

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. ๒๕๐๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยขอนแก่น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
 “มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 “สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นในจังหวัดขอนแก่น เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย เรียกว่า “มหาวิทยาลัยขอนแก่น” มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๕

มาตรา ๗ มหาวิทยาลัยแบ่งออกเป็นสำนักงานอธิการบดี
และคณะ

มาตรา ๘ สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งออกเป็นกองและ
แผนก

คณะอาจแบ่งออกเป็นภาควิชาและสำนักงานเลขานุการ
สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งออกเป็นแผนก

มาตรา ๙ การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตาม
มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน
มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของ
มหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งมีบุคคลอุทิศให้แก่
มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวง
การคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๑ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้อง
จัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๕

เงินและทรัพย์สินอื่นใด ซึ่งบุคคลอุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตามเงื่อนไข ข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ซึ่งผู้อุทิศทุนกำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๒ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง เลขานุการสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ อธิการบดี รองอธิการบดี และคณบดี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินหกคน

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณีมีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๕

มาตรา ๑๔ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการโดยทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาเพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบของสภาการศึกษาแห่งชาติ
  - (๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาอบรมและการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น
  - (๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
  - (๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบ รวมและเลิกล้มคณะและภาควิชา
  - (๖) เสนอการแต่งตั้งและถอดถอน อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์
  - (๗) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้
สภามหาวิทยาลัยประชุมเพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ให้
นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุมต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุม
อย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์
ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ถ้า
นายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ก็ให้บุคคลที่นายก
สภามหาวิทยาลัยมอบหมายให้มาประชุมเป็นประธานในที่
ประชุม

ถ้านายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้และไม่ได้
มอบหมายให้ผู้ใดมาประชุม ก็ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภา
มหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๖ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามี
คะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก
เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ
ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดี
คนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีและรองอธิการบดีจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

อธิการบดีดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๘ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ได้ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ หรือ

(๒) ได้ปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใด หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๑๙ ในกรณีอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมายให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงเป็นผู้รักษาการแทน

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๕

๒๐ ในกรณีไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนด กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งคนหนึ่งคนใดรักษาการ แทน

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่า อธิการบดีเป็นอธิบดีและรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ ตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย คณะบดีเป็นประธานหัวหน้าภาควิชาต่าง ๆ ในคณะนั้น และ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคน ซึ่งสภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งเป็นกรรมการ ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งผู้ใด ผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ

ถ้าในคณะไม่มีการแบ่งภาควิชา หรือมีไม่เกินสองภาควิชา ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ในคณะนั้นเป็นกรรมการ เพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่าสองคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากคณาจารย์ ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งสองปี กรรมการผู้พ้นวาระอาจได้รับ แต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๕

(๑) วางระเบียบปฏิบัติภายในคณะด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดดำเนินการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดีในกิจการของคณะ

มาตรา ๒๓ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ กิจการในคณะและภาควิชาให้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของคณบดีและหัวหน้าภาควิชาแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕ คณบดีและหัวหน้าภาควิชามีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับคณะและภาควิชาแล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการทั้งหลาย

(๒) รักษาระเบียบวินัย

(๓) เป็นผู้แทนของส่วนราชการนั้น ๆ

(๔) ปฏิบัติการตามทฤษฎีการบดีมอบหมาย หรือที่

กำหนดไว้ในระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๘

มาตรา ๒๖ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๒๗ ศาสตราจารย์ประจำนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษของมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ที่มิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๒๙ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังต่อไปนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัย

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๕

รับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน ในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน ในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัย รับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าในสาขาวิชา ที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภา มหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีเด่นเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการ สอนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๐ รองศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณา โปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษของ มหาวิทยาลัยซึ่งมีคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๕

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นั้น จะได้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นเอกของมหาวิทยาลัยซึ่งมีคุณวุฒิดังต่อไปนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๕

ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรองวิทยฐานะ หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน
ในมหาวิทยาลัยและได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีใน
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง
วิทยฐานะ หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอน
ในมหาวิทยาลัยและได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีใน
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง
วิทยฐานะ

มาตรา ๓๒ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้รับปริญญา
ชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหา
วิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้น อธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นประจำปีการ
ศึกษาตามคำแนะนำของกณบดีจากบุคคลที่มีคุณวุฒิเช่นเดียวกับ
อาจารย์ประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๓ ปริญญามีสามชั้น คือ
 เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.
 โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.
 ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๓๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชา
 ที่มีการศึกษาในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้ปริญญาในสาขาวิชาใดและชั้นใด จะใช้
 อักษรย่อสำหรับปริญญานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ สภามหาวิทยาลัยอาจตราข้อบังคับกำหนดให้
 ปริญญาตรีในสาขาวิชาใดเป็นปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง
 และปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสอง จากปริญญาตรีในสาขา
 วิชานั้นได้

มาตรา ๓๖ สภามหาวิทยาลัยอาจตราข้อบังคับกำหนดให้มี
 ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับ
 สาขาวิชาใด ดังต่อไปนี้ได้

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๕

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้ศึกษาในสาขาวิชาใดภายหลังที่ได้รับปริญญาในสาขาวิชานั้นแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้ศึกษาในสาขาวิชาใดก่อนถึงขั้นสำเร็จได้ปริญญาในสาขาวิชานั้น

(๓) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๓๗ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญา นั้น ๆ

มาตรา ๓๘ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครุวิทยฐานะ และ เข้มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตรตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาก็ได้ ในพระราชกฤษฎีกานั้นให้กำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะซึ่งจัดให้มีขึ้นนั้นด้วย

ครุวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๕

มาตรา ๓๕ สภามหาวิทยาลัยอาจตราข้อบังคับกำหนดให้
มีเครื่องแบบและหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ตามที่เห็น
สมควร ข้อบังคับเช่นว่านี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดใช้รัยวิทยฐานะ เพิ่มวิทยฐานะ เครื่อง
แบบหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มี
สิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา
ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของ
มหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่า
ตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ในวาระเริ่มแรก เมื่อยังมีได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี รองอธิการบดี และคณบดี
ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นนายกสภา

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๐๕

มหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง เลขานุการสภาการศึกษาแห่งชาติเป็น
กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการสภา
มหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
มีจำนวนไม่เกินหกคนเป็นกรรมการ และให้เลขานุการสภาการ
ศึกษาแห่งชาติเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยอีกตำแหน่งหนึ่ง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการศึกษาชั้นสูงและ
การวิจัยเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคและการจัดตั้งมหาวิทยาลัย
ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลต้องกระทำโดยตราเป็นพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นเพื่อความประสงค์ดังกล่าว